BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 januari 2010

om undantag av vissa finansiella tjänster inom postsektorn i Italien från tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster

[delgivet med nr K(2009) 10382]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2010/12/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster [1], särskilt artikel 30.4 och 30.6,

med beaktande av de fyra begäranden som Republiken Italien lämnat in per e-brev av den 8 juli 2009,

efter samråd med rådgivande kommittén för offentlig upphandling, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND

(1) Den 8 juli 2009 mottog kommissionen per e-post fyra ansökningar från Italien i enlighet med artikel 30.4 i direktiv 2004/17/EG. I ett e-brev av den 24 september 2009 begärde kommissionen kompletterande upplysningar som de italienska myndigheterna efter att beviljats förlängd tidsfrist överlämnade i ett e-brev av den 16 oktober 2009.

(2) De ansökningar som inlämnades av Republiken Italien för Poste Italiane S.p.A.:s räkning (nedan kallad *Poste*) avser ett antal finansiella tjänster som tillhandahålls av Poste. Var och en av de fyra enskilda ansökningar som inlämnats i enlighet med artikel 30.4 avser i sin tur vissa finansiella tjänster som har delats in under fyra olika rubriker. Följande tjänster avses i ansökningarna:

a) Insamling av sparande från allmänheten via girokonto (nedan kallat *sparande*).

b) Utlåning för bankers och godkända finansiella mellanhänders räkning (nedan kallat *finansiering*). Enligt beskrivningen omfattar denna grupp av tjänster Postes funktion som distributör av följande tjänster till tredje parter:

— Utlåning (i synnerhet hypotekslån och penninglån).

— Konsumentkredit.

— Finansiell leasing.

c) Investeringstjänster och investeringsaktiviteter (nedan kallade *investeringar*). Enligt beskrivningen omfattar denna grupp av tjänster förutom tillsyn och förvaltning av finansiella instrument även den senare fasen (distributionen) för

— placering av finansiella instrument (i synnerhet obligationer),

[1] EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

— placering av tilläggspension samt finansiella produkter eller försäkringsprodukter (i synnerhet individuella pensionsförsäkringar).

d) Betalnings- och penningöverföringstjänster (nedan kallade *betalningar*). Enligt beskrivningen består denna grupp av tjänster av två olika kategorier, nämligen följande:

— Betalningstjänster som omfattar kredit- och betalkortstjänster.

— Penningöverföringstjänster, inbegripet internationell penningöverföring via Eurogirosystemet eller via internationella postanvisningar och överföring av medel inom Italien via postanvisningar.

(3) Ansökan åtföljs av två beslut från en oberoende nationell myndighet (Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e forniture, Italiens tillsynsmyndighet för offentliga upphandlingar). I sitt slutgiltiga beslut av den 12 november 2008 framhåller myndigheten att det, i det fall artikel 30.1 skulle bedömas tillämplig för alla eller några av de aktuella tjänsterna, skulle behövas särskilda övervakningsåtgärder för att garantera att gemenskapens regler om offentlig upphandling fortsätter att tillämpas på ett korrekt sätt vid alla Postes upphandlingar för bedrivande av verksamhet som inte hör till de verksamhetstyper för vilka artikel 30.1 har bedömts vara tillämplig. I beslutet dras även slutsatsen att Poste bör vidta lämpliga åtgärder för att särskilja upphandlingarna enligt den verksamhet som de är tänkta för.

(4) Ansökan åtföljs även av ett yttrande från en oberoende nationell myndighet, Autorità garante della concorrenza e del mercato (Italiens konkurrensmyndighet). Myndigheten framhäver den italienska finanssektorns allmänna öppenhet med mer än 800 banker och mer än 80 bankgrupper samt mer än 170 företag verksamma inom försäkringssektorn, varav 68 är aktiva leverantörer uteslutande av livförsäkringar, 77 uteslutande av andra försäkringar än livförsäkringar och 17 av både livförsäkringar och andra försäkringar. Denna sektor kännetecknas även av en relativt låg koncentrationsgrad. De sammanlagda marknadsandelarna för de fem största grupperna uppgick 2007 till cirka 51,5 procent inom banksektorn och till omkring 53 procent när det gäller alla livförsäkringsklasser. I sina allmänna kommentarer påpekar myndigheten även att Poste tillhandahåller sina finansiella tjänster via ”ett mycket omfattande distributionsnätverk som är grundat på företagets postverksamhet och som inte kan jämföras med någon annan aktörs nätverk. Nätverket utgörs av cirka 14 000 postkontor ([1]) medan den största bankgruppen i Italien har ett nätverk på sammanlagt drygt 6 000 kontor.”

(5) På grundval av sin erfarenhet av bankfusioner gav myndigheten detaljerade kommentarer om de olika tjänster som omfattas av ansökan och drog följande slutsats: ”Det förfarande som inleds av Poste Italiane gäller ett brett spektrum av verksamheter som hör till banksektorn, försäkringssektorn och sektorn för förvaltat sparande. När det gäller dessa sektorer, till vilka tillträdet kan anses vara fritt, har konkurrensmyndigheten kunnat urskilja de särdrag som är typiska för öppna marknader […] Mot bakgrund av detta anses Poste Italiane för egen del vara en särskild aktör, dels på grund av de restriktioner som reglerar BancoPostas tjänster, dels på grund av det klientel företaget betjänar. Detta bekräftas av myndighetens prejudikat, enligt vilka Poste Italiane aldrig helt har kunnat likställas med vare sig banker eller andra finansiella mellanhänder som är verksamma på de aktuella marknaderna. BancoPostas tjänster har på det stora hela ansetts vara kompletterande tjänster som liknar bankernas tjänster snarare än ersätter dem […] trots Poste Italianes särskilda egenskaper är vår slutsats att tillhandahållandet av banktjänster, finansiella tjänster och försäkringstjänster i Italien kan anses äga rum på marknader med fritt tillträde, där det finns ett flertal aktörer och där koncentrationsgraderna är jämförbara med det europeiska genomsnittet.”

(6) Den italienska konkurrensmyndigheten har emellertid sedan dess inlett ett förfarande mot Poste Italiane S.p.A. för missbruk av dominerande ställning inom området betalningar, närmare bestämt kreditöverföringar via postgirokonton. Poste Italiane för nu en diskussion med konkurrensmyndigheten om vilka åtaganden företaget ska göra för att lösa frågan ([2]).

II. **RÄTTSLIGA RAMAR**

(7) Det bör påpekas att tillhandahållandet av finansiella tjänster i den betydelse som avses i artikel 6.2 c fjärde strecksatsen i direktiv 2004/17/EG omfattas av direktivet i enlighet med ovannämnda punkt endast i den mån sådana tjänster tillhandahålls av enheter som även tillhandahåller posttjänster i den mening som avses i punkt b i samma artikel. Poste är den enda upphandlande enhet i Italien som erbjuder de aktuella tjänsterna.

([1]) Se Corte dei Contis [revisionsrättens] rapport om den finansiella förvaltningen av Poste Italiane för budgetåret 2006.

([2]) Provvedimento N.19778. Poste Italiane-Aumento Commissione bolletini, tillgänglig på www.agcm.it

(8) I artikel 30 i direktiv 2004/17/EG fastslås att kontrakt som syftar till att medge utförandet av en av de verksamheter direktivet gäller inte ska omfattas av direktivet om den aktuella verksamheten i den medlemsstat där den utövas är direkt konkurrensutsatt på marknader med fritt tillträde. Bedömningen av om en verksamhet är direkt konkurrensutsatt grundas på objektiva kriterier som tar hänsyn till den berörda sektorns särskilda egenskaper. Tillträdet betraktas som fritt om medlemsstaten har genomfört och tillämpat den relevanta gemenskapslagstiftningen vid öppnandet av en viss sektor eller en del av den. I de fall ingen relevant gemenskapslagstiftning anges i direktivets bilaga XI, vilket är fallet med de aktuella tjänsterna, måste det enligt artikel 30.3 andra stycket ”bevisas att tillträdet till marknaden är fritt, rättsligt och faktiskt”.

(9) När det gäller finansiella tjänster bör det påpekas att en stor uppsättning rättsakter har antagits på gemenskapsnivå i syfte att liberalisera upprättandet och tillhandahållandet av tjänster i denna sektor. Dessutom har kommissionen i samband med olika ärenden gällande statligt stöd till Poste redan konstaterat att banksektorn har varit öppen för konkurrens under många år och att den tilltagande liberaliseringen har stärkt den konkurrens som redan nu kan vara ett resultat av den fria rörlighet för kapital som gäller enligt EG-fördraget [1]. Villkoret i artikel 30.3 om fritt tillträde till marknaden kan därför anses vara uppfyllt.

(10) Den direkta konkurrensutsattheten på en viss marknad bör bedömas på grundval av olika kriterier, varav inget i sig är utslagsgivande. När det gäller de marknader som berörs av detta beslut utgör de viktigaste aktörernas marknadsandel på en viss specifik marknad ett kriterium som bör beaktas. Ett annat kriterium är koncentrationsgraden på dessa marknader. Eftersom situationen skiljer sig åt mellan de olika verksamhetsområden som berörs av detta beslut bör man vid granskningen av konkurrensläget ta hänsyn till varje enskild marknads särskilda situation.

(11) I vissa fall kan snävare marknadsdefinitioner komma i fråga, men för detta besluts syften kan en exakt definition av den berörda marknaden lämnas därhän för ett antal av de tjänster som anges i begäran från Poste, eftersom analysresultaten inte påverkas av huruvida de grundas på en snäv eller vid definition.

(12) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av konkurrensreglerna.

III. BEDÖMNING

Sparande

(13) Som tidigare angetts i skäl 5 ovan har den italienska konkurrensmyndigheten erfarenhet av olika fusioner [2] mellan banker eller andra finansinstitut i Italien, och myndigheten ansåg att de finansiella tjänster som Poste tillhandahåller i samband med sina postgirokonton snarare ”kompletterar” än ”ersätter” de tjänster som tillhandahålls av banker genom olika typer av bankkonton. Denna verksamhet måste dock ses i sitt rätta sammanhang, dvs. en granskning av Postes möjligheter att utöva konkurrenstryck på bankerna [3]. Den ingående analys som gjordes av eller på uppdrag av den italienska konkurrensmyndigheten visar att en stor majoritet av kunder [4] med ett bankkonto inte skulle överväga att stänga detta konto och öppna ett postgirokonto. År 2005 hade därför mer än 28 miljoner (juridiska eller enskilda) personer enbart ett bankkonto, mer än 3 miljoner både ett bankkonto och ett postgirokonto medan mindre än 2,3 miljoner enbart hade ett postgirokonto. Det bör även påpekas att antalet personer med postgirokonto visade sig öka mindre än antalet personer med både ett postgirokonto och ett bankkonto. Dessa uppgifter kan till stor del förklaras med de restriktioner för Postes verksamhet som gör att Postes konton har ett mer begränsat utbud av tjänster kopplat till sig. Kunder som behöver ett brett utbud av tjänster skulle därför vara tveksamma till att byta till ett postgirokonto som inte erbjuder det ordinarie utbudet av tjänster [5]. Den vanligaste motiveringen till att ha båda typer av konton var ”möjligheten att från gång till gång välja det mest praktiska/enkla och/eller det mest förmånliga/ekonomiska [alternativet]”.

[1] Se kommissionens beslut K(2006) 4207 slutlig av den 26 september 2006 om statligt stöd C 42/06 (ex NN 52/06) – Italien – Poste Italiane – BancoPosta, punkt 59, och i samma betydelse, kommissionens beslut K(2006) 5478 slutlig av den 22 november 2006 om statligt stöd C 49/06 (ex NN 65/06) – Italien – Poste Italiane – BancoPosta, punkt 72.

[2] Se särskilt myndighetens dom av den 20 december 2007, nr 16249, C8027 Intesa/Sanpaolo, i Bull. 49/2006.

[3] Faktum är att myndigheten i den ingående analys som gjordes i det ovannämnda Intesa/Sanpaolo-fallet bland annat undersökte i vilken grad bankernas kunder skulle kunna tänka sig att byta till de tjänster som tillhandahålls av Poste.

[4] 78,1 procent kunde inte tänka sig att byta till ett postgirokonto, medan 10,1 procent kunde tänka sig att göra det. Samma tendenser upptäcktes på global nivå när man undersökte bankkunders villighet att byta vid en femprocentig höjning av avgifter knutna till användningen av ett bankkonto. Även här var majoriteten ovillig att överge sin bank för ett postgirokonto.

[5] Även om restriktionerna kommer att förbli desamma har Poste börjat bredda sitt utbud av tjänster, vilket borde öka konkurrensen.

(14) Syftet med detta beslut är att fastställa huruvida de tjänster som Poste erbjuder är utsatta för en sådan grad av konkurrens (på marknader med fritt tillträde) att detta utgör en garanti för att Postes upphandlingar för att bedriva de berörda typerna av verksamhet – även vid undantag från den ordning som upprättas i de detaljerade upphandlingsreglerna i direktiv 2004/17/EG – kommer att utföras på ett öppet, icke-diskriminerande sätt på grundval av kriterier som gör det möjligt att ta fram den lösning som på det stora hela är den mest förtjänstfulla. För detta syfte är det därför nödvändigt att undersöka huruvida bankerna har möjlighet att utöva konkurrenstryck på Poste.

(15) Uppgifterna i skäl 13 ovan – särskilt uppgiften att valet av bankkonto för Postes kunder kan innebära antingen nya tjänster eller åtminstone större valmöjligheter vid användning av båda kontotyperna – verkar tyda starkt på att Poste verkligen är utsatt för konkurrenstryck från bankerna. Detta framkommer även av kommissionens beslut K(2006) 4207 slutlig av den 26 september 2006 ([1]), där kommissionen, som i beslutet fokuserade på Postes konkurrensläge på marknaden för finansiella tjänster, uttryckligen konstaterade att ”postkontorets girokonton uppenbarligen konkurrerar med bankens girokonton på de platser där både bankerna och Poste Italiane har kontor” ([2]). Det bör dock påpekas att de marknadsanalyser som utförs inom området för statligt stöd är mycket allmänt hållna i bemärkelsen att marknaderna inte definieras och inga specifika marknadstest utförs. Därför finns det inga marknadsundersökningar som är organiserade på samma sätt som kommissionens undersökningar för antitrustbeslut.

(16) Följaktligen är det, för de syften som avses i artikel 30 och utan att det påverkar tillämpningen av konkurrensreglerna, nödvändigt att ta hänsyn till de tjänster som tillhandahålls av banker och andra finansinstitut vid fastställandet av huruvida Poste är direkt konkurrensutsatt i tillhandahållandet av spartjänster.

(17) Geografiskt sett är marknaderna för insamling av sparande regionala, och Postes marknadsandel varierar från region till region. Enligt de senaste uppgifterna som överfördes av de italienska myndigheterna den 16 oktober 2009, ligger Postes marknadsandelar inom ett intervall som varierar från 1,4 procent i Trentino-Alto Adige till en regional maxnivå på 11,8 procent i Molise. Enligt den tillgängliga statistiken uppgick Postes nationella marknadsandel till 5,6 procent 2006 och verkar ha stannat på en liknande eller till och med något lägre nivå de följande åren. Med tanke på denna marknads koncentrationsgrad, där de två största konkurrenterna har en samlad marknadsandel på nationell nivå som 2008 uppgick till 44,7 procent, bör dessa omständigheter betraktas som en indikation på direkt konkurrensutsatthet.

Finansiering

(18) De tjänster som avses under denna rubrik omfattar enligt beskrivningen utlåning, dvs. hypotekslån och penninglån, konsumentkrediter och finansiell leasing (till tredje parter). Mot bakgrund av de restriktioner som gäller för Postes verksamhet (den får inte ge kredit till allmänheten) fungerar Poste främst som en mellanhand som placerar de berörda tjänsterna för bankers och godkända finansiella mellanhänders räkning. Poste verkar genom sin interna avdelning BancoPosta ”främst på detaljmarknaden för bankrelaterade och finansiella konsumenttjänster och endast i marginell utsträckning på marknaden för affärstjänster och offentlig administration”.

(19) De berörda tjänsterna kan i sin tur på många olika sätt delas in i underkategorier enligt olika faktorer, exempelvis för vilka syften ett lån tas ([3]) eller vilken typ av konsumenter som utnyttjar tjänsten (konsumenter, små och medelstora företag, större företag eller offentliga organ) osv. Som angetts i skäl 11 ovan kan den exakta definitionen dock lämnas därhän för detta besluts syften.

(20) Under 2008 uppgick Postes marknadsandel som en distributör av personlån till cirka 4,8 ([4])–5 procent beroende på de beräkningar som gjorts, samtidigt som de samlade marknadsandelarna för de tre största konkurrenterna inom personlån uppgick till 43,6 procent samma år. När det gäller finansiell leasing hade Poste en obetydlig marknadsandel på endast 0,03 procent under 2008. Marknadsandelen för hypotekslån kan, trots att den är något högre, anses vara relativt obetydlig då den endast uppgick till 1,6 procent under 2008. För detta besluts syften bör dessa omständigheter därför betraktas som en indikation på direkt konkurrensutsatthet.

Investeringar

(21) På området för investeringar är Poste främst verksamt i den senare fasen (distributionen) för placering av finansiella instrument (i synnerhet obligationer) samt placering av tilläggspensioner och finansiella produkter eller försäkringsprodukter (i synnerhet individuella pensionsförsäkringar). Dessa tjänster kan delas upp på många olika sätt (enligt typen av finansiellt instrument, stadiet i förvaltningskedjan [tidig/sen fas], enligt kundtyp osv.). Även i detta fall kan den exakta definitionen lämnas därhän för detta besluts syften (se skäl 11 ovan).

([1]) Kommissionens beslut om statligt stöd C 42/06 (ex NN 52/06) – Italien Poste Italiane – BancoPosta ”Räntebärande avistakonton hos statskassan” (EUT C 290, 29.11.2006, s. 8).

([2]) Punkt 60 i beslutet. I samma betydelse se även punkt 73 i kommissionens beslut K(2006) 5478 slutlig av den 22 november 2006 om statligt stöd C-49/06 (ex NN 65/06) Italien – Poste Italiane – Postsparbank (EUT C 31, 13.2.2007, s. 11).

([3]) T.ex. för allmänna syften eller för inköp av en specifik vara, exempelvis ett fordon.

([4]) Inbegripet Postes placeringar av lån från både Deutsche Bank och Compass.

(22) Faktum är att Postes marknadsandel inom de olika berörda områdena enligt de tillgängliga uppgifterna har varierat mellan relativt begränsad – 19,8 procent av det totala indirekta investerandet, inbegripet BancoPostas obligationer – till obetydlig, vilket är fallet på marknaden för aktiefonder där marknadsandelen under 2008 uppgick till 0,7 procent. På samma marknad uppgår de två största konkurrenternas samlade marknadsandelar till 43,4 procent. När man beaktar de olika distributionskanalerna för aktiefonder framstår konkurrenstrycket ännu tydligare eftersom distributionen via banker [1] och investeringsfirmor [2] tillsammans utgör 78,3 procent av den totala distributionen jämfört med de 0,7 procent som distribueras via postkontor. När det gäller livförsäkringar erbjöd Poste under 2008 olika typer av försäkringar inom klasserna I och III och var inte verksamt inom klasserna IV, V och VI. Mätt i antalet försäkringsbrev uppgick Postes marknadsandel i livförsäkringsklass I till 17,03 procent, medan motsvarande siffra för klass III uppgick till 19,4 procent. Om man ser till den totala marknaden för alla klasser uppgick den samlade marknadsandelen till 17,5 procent av alla livförsäkringar under 2008. Sett till uttaget av försäkringspremier (dvs. uttryckt i värde) uppnådde Poste en marknadsandel på 10,1 procent av den totala marknaden under 2008, jämfört med de 43,6 procent som uppnåddes av banker och de 23,8 procent som uppnåddes av försäkringsagenter samma år. För detta besluts syften bör därför dessa omständigheter betraktas som en indikation på direkt konkurrensutsatthet.

Betalningar

(23) De berörda betalningstjänsterna omfattar kreditkortstjänster, inbegripet kreditkort med automatisk förlängning, betalkortstjänster och förbetalda korttjänster. På grund av ovannämnda restriktioner fungerar Poste när det gäller kreditkort främst som en mellanhand som distribuerar kort utfärdade av andra aktörer som tar på sig den fulla insolvensrisken. Poste kan däremot utfärda betalkort (Postamat) och förbetalda kort. Enligt de inkomna uppgifterna uppgick Postes marknadsandel för kreditkort uttryckt i värde till 0,8 procent under 2008 [3]. Poste uppnådde en marknadsandel på 16,74 procent av betalkortsmarknaden, som utgör 44,6 procent av den totala sektorn för kortbetalning i Italien. Den återstående delen av betalkortsmarknaden utgörs av bankkort som är godkända för betalning på försäljningsstället. I synnerhet när det gäller förbetalda kort har Poste uppnått en betydande position sedan lanseringen av sitt PostePay i november 2003, och företaget innehar i nuläget en marknadsandel som föll från 59,8 procent för 2007 till 56,5 procent för 2008. På motsvarande sätt steg de två största konkurrenternas samlade marknadsandelar under samma period från 15,7 procent till 20,4 procent medan de tre största konkurrenternas samlade marknadsandelar steg från 18,8 procent för 2007 till 24,6 procent under 2008. Även om Postes position på denna marknad – som utgör 9,7 procent av den totala sektorn för kortbetalning i Italien – fortfarande är stark, uppgår de tre största konkurrenternas samlade (och ökande) marknadsandelar till strax under hälften av Postes marknadsandel, en nivå som tillåter dem att utöva ett betydande konkurrenstryck på Poste [4]. För detta besluts syften bör därför dessa omständigheter betraktas som en indikation på direkt konkurrensutsatthet på marknaden för kreditkort, betalkort och förbetalda kort.

(24) Ansökan omfattar även tjänster för penningöverföring, vilket anges i skäl 2 d ovan. Enligt de tillgängliga uppgifterna uppgick Postes andel på marknaden för postanvisningar och bankanvisningar till 16 procent under 2008. I nuläget pågår diskussioner för att förenkla kompatibiliteten och konkurrensen mellan bankanvisningar och postanvisningar. När det gäller internationella postanvisningar anges i de tillgängliga uppgifterna inga specifika marknadsandelar för Poste på grund av att man haft uppenbara svårigheter att få tag på jämförbar statistik för internationella penningöverföringar inom banksystemet. Men med tanke på att antalet internationella postanvisningar endast uppgår till strax över 2 procent av det totala antalet post- och bankanvisningar kan de betraktas som obetydliga för detta besluts syften, om man dessutom beaktar att liberaliseringsinitiativen blir allt fler när det gäller gränsöverskridande penningöverföring, exempelvis det gemensamma eurobetalningsområdet (Single Euro Payment Area). Dessa omständigheter bör därför betraktas som en indikation på direkt konkurrensutsatthet på marknaden för penningöverföringstjänster.

IV. **SLUTSATSER**

(25) Med tanke på de omständigheter som granskats i skälen 13–24 bör villkoren för direkt konkurrensutsatthet enligt artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG anses vara uppfyllda när det gäller följande tjänster i Italien:

a) Insamling av sparande från allmänheten via girokonto.

b) Utlåning för bankers och godkända finansiella mellanhänders räkning.

c) Investeringstjänster och investeringsaktiviteter.

d) Betalnings- och penningöverföringstjänster.

[1] 58,1 procent.
[2] 20,2 procent.
[3] 1,9 procent om man beräknar enligt antalet aktiva kreditkort.

[4] Detta är, efter vederbörliga ändringar, det resonemang som tillämpats i tidigare beslut – se t.ex. skäl 17 i kommissionens beslut 2009/46/EG av den 19 december 2008 om undantag av vissa tjänster inom postsektorn i Sverige från tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 19, 23.1.2009, s. 50).

(26) Eftersom obegränsat tillträde till marknaden anses föreligga bör direktiv 2004/17/EG inte gälla när avtalsparter utfärdar avtal för tjänster enligt a–d i skäl 25, som utförs i Italien, och inte heller om formgivningstävlingar organiseras för sådan verksamhet i Italien.

(27) Detta beslut grundar sig på den rättsliga och faktiska situationen under perioden juli-oktober 2009 sådan den ter sig i ljuset av de uppgifter som lämnats av Republiken Italien. Beslutet kan komma att ändras om betydande förändringar i den rättsliga och faktiska situationen skulle medföra att villkoren för tillämpning av artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG inte längre är uppfyllda.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2004/17/EG ska inte omfatta avtal som ingås av avtalsparter och som avser genomförandet av följande verksamheter i Italien:

a) Insamling av sparande från allmänheten via girokonto.

b) Utlåning för bankers och godkända finansiella mellanhänders räkning.

c) Investeringstjänster och investeringsaktiviteter.

d) Betalnings- och penningöverföringstjänster.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 5 januari 2010.

På kommissionens vägnar

Charlie McCREEVY

Ledamot av kommissionen